

19.

Tilleggsbilag

til hemmelig St. med. nr. 35 (1925): Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

Tilleggsbilag I.

Skrivelse fra den norske delegasjons formann til Utenriksdepartementet, datert Oslo 26de august 1925.

Fra den britiske minister herr Lindley har jeg idag mottatt vedlagte skrivelse av 18de ds. og kopi av samme undertegnet av de to britiske delegerte under forhandlingene om sjøterritoriet i London i juli måned d. å. (H. G. Maurice og H. V. Douglas), hvori fremsettes den britiske regjeringens tilbud til to overenskomster, den ene angående det norske sjøterritorium, den annen angående regulering av fiskeriene i farvannet nordenfor den 61° N. B. Av den nevnte skrivelse vil det ses hvorledes den britiske regjering stiller sig til spørsmålet om andre lands tiltreden av sådanne overenskomster samt envidere at det fra britisk side forutsettes at begge parter står fritt i disse spørsmål såfremt der senere ikke skulde bli avsluttet overenskomster som de der tilbys i de to vedlagte utkast til sådanne.

Ærbødigst

(u.) Johan Hjort.

Tilleggsbilag II.

Översettelse.

Skrivelse fra den britiske delegasjon til den norske delegasjons formann, professor dr. Johan Hjort, datert London 18de august 1925.

Vi har forelagt for hans britanniske majestets regjering et resumé av de beslutninger

som blev vedtatt på det åttende møte i den engelsk-norske konferanse og vi er bemyndiget til å underrette Dem og kommandør Gade om at hans britanniske majestet vil være rede til å avslutte konvensjoner med Hans Majestet Norges Konge overensstemmende hermed.

Med hensyn til de spørsmål som den norske delegasjon rettet til oss i vårt syvende møte er vi bemyndiget til å erklære at hvis hans britanniske majestets regjering og den norske regjering kommer til enighet om de angjeldende punkter vilde hans britanniske majestets regjering være rede til sammen med den norske regjering å bringe konvensjonene, når de er avsluttet, til andre interesserte regjeringers kunnskap, og innby dem til å tiltre konvensjonene. Hans britanniske majestets regjering vilde videre være rede til å gå med på at der i konvensjonene inntas bestemmelser om at der forbeholdes begge parter full adgang til å opsi avtalene og gjenopta sine nuværende krav med hensyn til territorialfarvann og fiskerirettigheter, i tilfelle av at de interesserte makter nekter å anerkjenne de norske territorialkrav i samme utstrekning som hans britanniske majestet eller nekter å tiltre den foreslåtte konvensjon om fiskeriene.

Bestemmelsene i de utkast som følger vedlagt betegner den ytterste grense for de innrømmelser som hans britanniske majestets regjering er rede til å gjøre.

Hans britanniske majestets regjering er forvissat om at den norske regjering vil instruere førerne for sine fiskeriopsynsskib om

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

å handle i overensstemmelse med den foreslåtte fiskerikonvensjon uten å oppbeie dens formelle ratifikasjon. Hans britanniske majestets regjering vil tilholde førerne av alle bri-

tiske fiskerfartøier som fisker i farvann ved den norske kyst å iakttå en lignende optreden.

Vi har den ære o. s. v.

(u.) *Henry G. Maurice.* (u.) *H. V. Douglas.*

Tilleggsbilag III.

Draft of a Convention between the British Empire and Norway regarding the Limits of Norwegian Territorial Waters.

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and His Majesty the King of Norway, being desirous of regulating by mutual agreement certain questions which have arisen between them as to the limit of territorial waters and the extent of the national waters of Norway, have decided to conclude a convention for this purpose and have named as their Plenipotentiaries:

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India: The Honourable Francis Oswald Lindley, C.B., C.B.E., His Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Norway; and

His Majesty the King of Norway:

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows:—

Article 1.

Norway agrees that the seaward limit of waters which by international law are within the maritime jurisdiction of any country, hereafter referred to as territorial waters, is that defined in article 2 of the convention, and undertakes to apply and support the principle of that definition.

Article 2.

The limit of territorial waters is the envelope of all circles, 3 nautical miles in radius, whose centres are situated on the low-

Øversettelse.

Utkast til konvensjon mellom det britiske Rike og Norge angående grensene for norsk sjøterritorium.

Hans Majestet Kongen av det Forente Kongerike Storbritannia og Irland og de britiske oversjøiske Dominions, Keiser av India og Hans Majestet Norges Konge, som ønsker å ordne ved en gjensidig overenskomst visse spørsmål som har opstått mellom dem angående territorialfarvann og utstrekningen av Norges sjøterritorium, har besluttet å inngå en konvensjon i dette øiemed og har opnevnt som sine befullmektigede:

Hans Majestet Kongen av det Forente Kongerike Storbritannia og Irland og de britiske oversjøiske Dominions, Keiser av India: Sin ekstraordinære Utsending og befullmektigede Sendemann hos Hans Majestet Norges Konge, The Honourable Francis Oswald Lindley, C.B., C.B.E.; og

Hans Majestet Norges Konge:

Som efter å ha meddelt hverandre sine respektive fullmakter, som blev funnet i god og behørig form, er kommet overenskomst om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

Norge går med på at grensen mot havet for de farvann som efter folkeretten er undergitt et lands maritime jurisdiksjon, i det følgende betegnet som territorialfarvann, skal være den som er definert i denne konvensjons artikkel 2, og Norge forplikter sig til å anvende og støtte dette prinsipp for optrekning av sjøgrensen.

Artikkel 2.

Grensen for territorialfarvannet er innhyllingskurven (enveloppen) for alle de cirkler med 3 nautiske mils radius, hvis centrer

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

water mark; the coast-line from the low-water mark of which this limit is measured is that of the mainland and of all islands; the word «island» comprises all portions of territory capable of use and permanently above water in normal circumstances; the limit of territorial waters in the case of bays, whose width at the entrance does not exceed 6 miles, is 3 miles to seaward of a straight line drawn across the entrance.

Article 3.

Subject to the provisions of articles 4 and 5, Great Britain recognises the jurisdiction of Norway over the following fjords and inlets:—

Varanger Fjord.	Arnøy Loppen.
Sylte Fjord.	And Fjord.
Kongs Fjord.	Røsthavet.
Tana Fjord.	Vest Fjord.
Lakse Fjord.	Frohavet.
Porsanger Fjord.	Langesund Fjord.
Hjelmsøy-Magerøy.	Oslo Fjord.

Article 4.

It is agreed that at the entrance to the following of the fjords and inlets mentioned in article 3, the seaward limit of the 3-mile belt of territorial waters is the line indicated hereunder in the case of each fjord and inlet, except at each end of the line where it approaches within 3 miles of the coast, and where, in consequence, the limits of territorial waters are determined by reference to the coast:—

Varanger Fjord—from Kibergnes to Grense Jakobselv.

And Fjord—from Maaneset to the northernmost point of Andøy.

Vest Fjord—from Skomvær Light to Kalsholmen Light.

Frohavet—from Halten Light to Hosenøene Light.

Article 5.

It is agreed that, with regard to the remaining fjords and inlets mentioned in article 3, the limit of territorial waters is 3 miles to seaward of the lines by which they are defined as hereunder:—

er beliggende i lavvannslinjen. Grensen regnes fra kystlinjen ved lavvann på fastlandet og på alle øer. Ordet «ø» innbefatter alle deler av territoriet som kan finne anvendelse, og som alltid er over vann under normale forhold. Utenfor bukter som ved innløpet ikke er bredere enn 6 nautiske mil, er territorialgrensen 3 nautiske mil utenfor en rett linje trukket tvers over innløpet.

Artikkel 3.

Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 4 og 5 anerkjenner Storbritannia Norges jurisdiksjon over følgende fjorder og innløp:

Varanger fjord.	Arnøy-Loppen.
Syltefjord.	Andfjord.
Kongsfjord.	Røsthavet.
Tanafjord.	Vestfjord.
Laksefjord.	Frohavet.
Porsangerfjord.	Langesundsfjord.
Hjelmsøy-Magerøy.	Oslofjord.

Artikkel 4.

Man er enig om at grensen mot havet for territorialområdet ved munningen av følgende fjorder og innløp, som er nevnt i artikkel 3, skal være den linje som angis nedenfor for hver enkelt fjord og innløp, undtagen ved hver ende av linjen hvor den møter tremilsgrensen utenfor kysten, og hvor derfor territorialgrensen er bestemt i forhold til kysten:

Varangerfjord—fra Kibergnes til Grense Jakobselv.

Andfjord—fra Måneset til nordpynt av Arnøy.

Vestfjord—fra Skomvær fyr til Kalsholmen fyr.

Frohavet—fra Halten fyr til Hosenøene fyr.

Artikkel 5.

Man er enig om at ved de øvrige fjorder og innløp som er nevnt i artikkel 3, er territorialgrensen 3 nautiske mil utenfor de linjer som nedenfor angis:

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

Sylte Fjord—from Storskjaer to Klubbe-
spiret.

Kongs Fjord—from Vesterneset to Naal-
neset.

Tana Fjord—from Tanahorn to north-
east point of Omgangs-Klubben.

Lakse Fjord—from Store Finnkjerka to
east point of Svaerholt-Klubben.

Porsanger Fjord—from north point of
Svaerholt-Klubben to Helnesodden.

Hjelmsøy-Magerøy—from Sortvignae-
ring to Gjaesvaernaering.

Arnøy-Loppen—from Brynnilen to north
point of Arnøy.

Røsthavet—from Elsneset to Røstøy.

Langesund Fjord—from Straaholmen to
Tvesten.

Oslo Fjord—from Faerder to Torbjörn-
skjaer.

Article 6.

At any international conference in which
Great Britain and Norway are parties, Great
Britain and Norway agree to act together in
upholdning the principles and stipulations
contained in this convention.

Article 7.

In the event of Norway failing to secure
the exclusion of foreign fishing vessels from
the fjords and inlets specified in article 3,
Great Britain shall be at liberty to denounce
the present convention, and her recognition
of Norwegian jurisdiction over these fjords
and inlets shall for all purposes be regarded
as null and void. Norway shall in that event
be at liberty to resume her claim to the more
extended territorial waters claimed by her
before the conclusion of the present agree-
ment.

Article 8.

The present convention shall be ratified,
and the ratifications shall be exchanged at
Oslo as soon as possible.

In witness whereof the respective Pleni-
potentiaries have signed the present conven-
tion in duplicate and have affixed thereto
their seals.

Done at Oslo, the _____ day of
, 1925.

Syltefjord—fra Storskjær til Klubbe-
spiret.

Kongsfjord—fra Vesterneset til Nål-
neset.

Tanafjord—fra Tanahorn til nordost-
pynt av Omgangsklubben.

Laksefjord—fra Store Finnkjerka til
østpynt av Sværholtklubben.

Porsangerfjord—fra nordpynt av Svær-
holtklubben til Helnesodden.

Hjelmsøy-Magerøy—fra Sortvignæring
til Gjesværnæring.

Arnøy-Loppen—fra Brynnilen til nord-
pynt av Arnøy.

Røsthavet—fra Elsneset til Røstøy.

Langesundsfjord—fra Stråholmen til
Tvesten.

Oslofjord—fra Færder til Torbjørnskjær.

Artikkel 6.

Ved enhver internasjonal konferanse som
Storbritannia og Norge deltar i, er Storbri-
tannia og Norge enig om å opptre sammen for
å oprettholde de prinsipper og bestemmelser
som inneholdes i denne konvensjon.

Artikkel 7.

I tilfelle av at Norge ikke kan utelukke
fremmede fiskerfartøier fra de fjorder og
innløp som er nevnt i artikkel 3, skal Stor-
britannia ha adgang til å opsi nærværende
konvensjon, og dets anerkjennelse av norsk
jurisdiksjon over disse fjorder og innløp skal
i en hver henseende betraktes som ugyldig og
uten virkninger. Norge skal i det tilfelle ha
adgang til å gjenopta sitt krav på det mere
utstrakte territorialfarvann som det har krevd
før nærværende overenskomst blev avsluttet.

Artikkel 8.

Nærværende konvensjon skal ratifiseres
og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i
Oslo så snart som mulig.

Til bekreftelse herav har de respektive
befullmektigede undertegnet nærværende kon-
vensjon i to eksemplarer og påsatt sine segl.

Utferdiget i Oslo, den _____ 1925.

Tilleggsbilag IV.

Heads of an Anglo-Norwegian Convention regarding Fisheries outside the Territorial Waters off the Coast of Norway North of Latitude 61° North.

The convention will follow the general lines of the Anglo-Danish Convention of 1901 regulating fisheries outside territorial waters in the ocean surrounding Iceland and the Farøe Islands, subject to special provision being made for:—

- (A.) The exclusive fishery limits to be granted to Norway.
- (B.) The measures to be adopted for the protection of Norwegian fishery interests outside the agreed exclusive fishery limits.
- (A.) The exclusive fishery limits to be granted to Norway shall comprise:—
 - (i.) Such waters as shall by convention be recognised as Norwegian territorial waters.
 - (ii.) Such other waters as are included in a revision of article 2 of the Anglo-Danish Convention of 1901 drafted to meet the circumstances of the present case:—

Draft in Substitution for Article 2.

«The subjects of His Majesty the King of Norway shall enjoy the exclusive right of fishery within the distance of 3 miles from low-water mark along the whole extent of the coasts of Norway as well as of the dependent islets, rocks and banks, and within such waters as are specifically acknowledged by His Britannic Majesty's Government to be within the territorial limits of Norway.

«As regards bays, the distance of 3 miles shall be measured from a straight line drawn across the bay in the part nearest the entrance at the first point where the width does not exceed 10 miles.

«The present article shall not prejudice the freedom of navigation

Oversettelse.

Hovedlinjer for en engelsk-norsk konvensjon angående fiskeriene utenfor territorialfarvannet ved den norske kyst nord for 61° nordlig bredde.

Konvensjonen vil følge de almindelige prinsipper i den engelsk-danske konvensjon av 1901 angående fiskeriene utenfor territorialfarvannet i havet ved Island og Færøyene, idet der skal inntas særskilte bestemmelser om:

- A. Grensene for de områder hvor enerett til fiske tilstås Norge.
- B. De forholdsregler som skal treffes til beskyttelse av norske fiskeriinteresser utenfor grensene for den omforenede enerett til fiske.
 - A. De områder hvor enerett til fiske tilstås Norge skal omfatte:
 - 1. de farvann som ved konvensjon blir anerkjent som norsk sjøterritorium.
 - 2. andre farvann som omhandles i en revidert artikkel 2 av den engelsk-danske konvensjon av 1901, avfattet under hensyntagen til det foreliggende tilfelle:

Utkast istedenfor artikkel 2.

«Norske borgere skal ha eneretten til fiske innenfor 3 nautiske mil fra lavvannsmerket langs Norges kyst i hele dens utstrekning med dertil hørende øer, skjær og banker, og i sådanne farvann som særskilt er anerkjent av den britiske regjering som liggende innenfor Norges territorialgrense.

Med hensyn til bukter skal avstanden paa 3 nautiske mil regnes fra en rett linje trukket tvers over bukten på det første sted nærmest munningen, hvor bredden ikke er over ti nautiske mil.

Nærværende artikkel skal ikke gjøre noget inngrep i den frihet som fiskerfartøier har til å navigere eller ankre innenfor sjøterritoriet, forutsatt at de overholder norske lover og bestemmelser, så lenge de er på norsk sjøterritorium»

og i en lignende revidert artikkel 4 av samme konvensjon avfattet således:

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

or anchoring in territorial waters accorded to fishing boats provided they conform to Norwegian laws and regulations whilst within territorial waters.»

and in a similar revision of article 4 of the same convention drafted as follows:—

Draft in Substitution for Article 4.

«The geographical limits for the application of the present convention shall be fixed as follows:—

«On the south by a line along the parallel of 61° of north latitude from the coast of Norway to a point where that parallel meets the 2nd meridian of east longitude.

«On the west by a line drawn from the last-mentioned point along the 2nd meridian of east longitude to a point where that meridian meets the 65th parallel of north latitude, and thence to a point where the 16th meridian of east longitude meets the 72nd parallel of north latitude.

«On the north by a line drawn from the last-mentioned point along the 72nd parallel of north latitude to a point where that parallel intersects the meridian of 31° 50' east longitude.

«On the east by a line drawn from the last-mentioned point along the meridian of 31° 50' east longitude until it intersects the limit of the territorial waters of Finland»

(B.) As regards the special measures to be adopted for the protection of Norwegian fishery interests outside the agreed exclusive fishery limits, the following articles shall be substituted for articles 15 and 19 of the Anglo-Danish Convention of 1901:—

Draft in Substitution for Article 15.

«(a.) Subject to paragraph (b) and article *, boats arriving on the

* Whatever the eventual number is of the article drafted below in substitution for article 19 of the Anglo-Danish Convention of 1901.

Utkast istedenfor artikkel 4.

«Følgende geografiske grenser skal fastsettes for anvendelsen av nærværende konvensjon:

I syd en linje langs 61de nordlige breddecirkel fra Norges kyst til et punkt hvor breddecirkelen skjærer 2nen meridian østlig lengde.

I vest en linje trukket fra sistnevnte punkt langs 2nen meridian østlig lengde til et punkt hvor denne meridian skjærer 65de nordlige breddecirkel, og derfra til et punkt hvor 16de meridian østlig lengde skjærer 72de nordlige breddecirkel.

I nord en linje trukket fra sistnevnte punkt langs 72de nordlige breddecirkel til et punkt hvor breddecirkelen skjærer meridianen 31° 50' østlig lengde.

I øst en linje trukket fra sistnevnte punkt langs meridianen 31° 50' østlig lengde inntil denne skjærer grensen for Finnlands sjøterritorium.»

B. Med hensyn til de særlige forholdsregler som skal treffes til beskyttelse av norske fiskeriinteresser utenfor de områder hvor Norge efter avtalen skal ha enerett til fiske, skal følgende artikler tre istedenfor artiklene 15 og 19 i den engelsk-danske konvensjon av 1901:

Utkast istedenfor artikkel 15.

«a. I overensstemmelse med paragraf b og artikkel * skal fartøier som ankommer

* Her tilføies det nummer som den nedenstående artikkel får, som skal tre istedenfor artikkel 19 i den engelsk-danske konvensjon av 1901.

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoret.

fishing grounds shall not either place themselves or shoot their nets or other gear in such a way as to injure each other or to interfere with fishermen who have already commenced their operations.

«(b) Fishermen operating in the vicinity of other fishermen shall conform to any local customs or arrangements which are observed in the vicinity, so long as such customs and arrangements are consistent with good seamanship in the circumstances.

«(c) The Norwegian Government will keep His Britannic Majesty's Government informed of any such customs and arrangements as are referred to in the preceding paragraph and, His Britannic Majesty's Government will communicate such information to the British fishermen concerned.»

Draft in Substitution for Article 19.

(a.) Trawl fishermen shall take all necessary steps in order to avoid doing injury to the nets or gear of net or long-line fishermen. They shall not come within 1 mile of any vessel engaged in fishing of these kinds or lying to nets or long lines, and shall not enter within any area which has been notified in accordance with paragraph (c.)

(b.) Where damage is caused to nets or long lines, the responsibility shall be on the trawlers unless they can prove that they were under stress of compulsory circumstances or that they have complied with the terms of this article, and that the losses sustained did not result from their fault.

«(c.) The Norwegian Government shall from time to time notify to His Britannic Majesty's Government the areas within which it is anticipated that concentrations of nets and lines will take place. Such

på fiskefeltene hverken ta plass eller sette ut garn eller annen redskap på en sådan måte at de tilføier hverandre skade eller kommer i veien for fiskere som allerede har begynt sin virksomhet.

- b. Fiskere som driver sin virksomhet i nærheten av andre fiskere skal rette sig efter de lokale sedvaner og ordninger som gjelder innen området, så lenge sådanne sedvaner og ordninger er overensstemmende med godt sjømannskap under de foreliggende omstendigheter.
- c. Den norske regjering skal holde hans britanniske majestets regjering underrettet om alle sådanne sedvaner og ordninger som er omhandlet i foregående paragraf, og hans britanniske majestets regjering skal kunngjøre sådanne underretninger til de interesserte britiske fiskere.»

Utkast istedenfor artikkel 19.

- «a. Trålfiskere skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å hindre at der voldes skade på garn eller redskap som tilhører garn- eller linefiskere. De skal ikke komme nærmere enn 1 mil fra noget fartøi som er optatt med nevnte slags fiske eller som ligger ved garn eller liner, og de skal ikke komme innenfor noget område som er blitt bekjentgjort overensstemmende med paragraf c.
- b. Hvor skade er voldt på garn eller liner, skal ansvaret herfor påhvile trålerne, medmindre de kan bevise at de hadde vært nødsaket av tvingende omstendigheter eller at de hadde rettet sig efter bestemmelsene i denne artikkel og at de tap som er lidt, ikke skyldtes deres feil.
- c. Den norske regjering skal fra tid til annen underrette hans britanniske majestets regjering om, innen hvilke områder man venter at ansamlinger av garn og liner vil forekomme. Sådan underretning skal nå hans britanniske majestes regje-

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

notification shall reach His Britannic Majesty's Government in time to enable them to inform fishermen of the areas therein contained, and His Britannic Majesty's Government will communicate the contents of each such notification to fishermen forthwith.

«(d.) For the purposes of paragraph (c) a concentration shall be deemed to be a large number of vessels fishing in close proximity to one another, and all employing the same method of net fishing or line fishing.»

All questions of substance and principle being covered by the above articles, it is proposed that the drafting of the remaining articles of the contemplated convention should be left to the technical experts of the two Governments concerned.

Tilleggsbilag V.

Engelsk-dansk konvensjon, undertegnet i London 24de juni 1901 angående ordningen av fiskeriene utenfor territorialfarvannet i havet ved Island og Færøyene.

Art. I. — Bestemmelse i nærværende Konvention der gaar ud paa at ordne Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island udenfor disse Øers Sjøterritorium ere anvendelige paa de Høje Kontraherende Parters Undersaatter.

Art. II. — Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter skulle have udelukkende Ret til Fiskeri indtil en Afstand af 3 kvartmil at regne fra den yderste Grænse, hvor Landet er tørt ved Lavvande langs hele Strækningen av Øernes Kyster med dertil hørende Holme, Skær og Grunde.

Hvad Bugterne angaar vil de 3 Kvartmils Afstand være at regne fra den lige Linie trukken tvært over Bugten paa det Indløbet nærmeste Punkt hvor Bredden ikke er større end 10 Kvartmil.

Nærværende Artikel gør intet Indgreb i den for Fiskerfartøjer, der sejle eller ankre paa Sjøterritoriet, anerkendte Ret til frit at

ring i god tid for at den kan settes istand til å meddele fiskerne de deri nevnte områder, og hans britanniske majestets regjering vil uopholdelig kunnegjøre innholdet av en hver sådan underretning til fiskerne.

d. Ved uttrykket «ansamling» i paragraf c menes et stort antall fartøier, som fisker tett ved hverandre og som alle anvender samme måte å fiske på med garn eller liner.»

Da alle spørsmål av materiell og prinsipiell art er omhandlet i ovenstående artikler, foreslås det at utarbeidelsen av de øvrige artikler i den påtenkte konvensjon overlates til tekniske eksperter for de to regjeringer.

færdes der imod at iagttage de derom givne danske Politiforskrifter, hvoriblandt den at Trawler-Fartøjer under Ophold paa Territoriet skulle have Trawlen stuvet af Vejen indenbords.

Art. III. — De i den foregaaende Artikel omhandlede Kvartmil ere geografiske Kvartmil, hvoraf der regnes 60 paa en Breddegrad.

Art. IV. — De geografiske Grænser for denne Konventions Omraade ere:—

Mod Syd en Linie dragen fra det Punkt hvor North Unst Fyrtaarns Meridian (Shetlands Øerne) skærer den 61de nordlige Breddegrad til det Punkt, hvor den 9de Meridian, vestlig Længde, skærer den 60de nordlige Breddegrad, og der fra videre mod vest følgende denne Breddegrad til Meridianen for 27° vestlig Længde.

Mod Vest Meridianen for 27° vestlige Længde.

Mod Nord Parellelen for 67° 30' nordlige Bredde.

Mod Øst North Unst Fyrtaarns Meridian. De nævnte Grænser ere angivne paa det nærværende Konvention vedhæftede Kaart.

Art. V. — De høje Kontraherende Parters Fiskerfartøjer indregistreres efter de i

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

Hjemlandet gældende administrative Reglementer. For hver Havn findes der en fortløbende Række af Tal med et eller flere store Bogstaver foran efter vedkommende overordnede Øvrigheds nærmere Bestemmelse.

Enhver af Regeringerne vil have at udfærdige en Liste med Angivelse af de nævnte Bogstaver.

Denne Liste ligesom alle de Ændringer, der senere maatte blive foretagne ved samme, skal meddeles den anden Regering.

Art. VI. — Fiskerfartøjerne føre det eller de Bogstaver der betegne den Havn, hvor de ere hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer indenfor den Rækkefølge af Nummere, som hører til Havnen.

Art. VII. — Ethvert Fiskerfartøjs Navn samt Havnens, hvor det er hjemmehørende, males med Oliefarve paa Fartøjets Bagstav med hvide, mindst 8 Centimeter høje og 12 Millimeter brede Skriftræk paa sort Grund.

Art. VIII. — Det eller de Bogstaver og det Tal, der ved Indregistreringen er tildelt Fartøjet, anbringes iøjnefaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstav, saavidt Pladsen tillader det, 8 à 10 Centimeter under Rælingen, med hvid Oliefarve paa sort Grund. Bogstavernes og Tallenes Højde skal for Fartøjer paa 15 Tons Brutto og derover være 45 Centimeter og Bredden 6 Centimeter.

For Baade under 15 Tons Brutto skal Dimensionerne saavidt muligt være Højden 25 Centimeter og Bredden 4 Centimeter.

Ligeledes anbringes de samme Bogstaver og Tal i Oliefarve paa begge Sider af Fartøjets Storsejl umiddelbart over det sidste Reb saaledes, at de tydeligt kunne sees; de males paa hvide Sejl med sort Farve, paa sorte Sejl med hvid Farve, og paa Sejl af Mellemparve med hvid eller sort Farve eftersom den Autoritet, ved hvis Foranstaltning Afmærkningen sker ifølge Artikel V nærmere maatte bestemme.

Paa Damp-Fiskefartøjer skal de ovennævnte Mærker endvidere tydeligt anbringes paa Skorstenen. Disse Mærker skal have samme Dimensioner, som de paa Forstavnen anbragte. Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Sejlene skulle i alle Retninger være

en Trediedel større end de, der ere anbragte paa Fartøjets Forstav.

Art. IX. — Fiskerfartøjerne maa hverken paa Ydersiden eller paa Sejlene eller Skorstenene føre andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Konventions Artikler VI, VII og VIII.

Art. X. — Det er forbudt at udslette, forandre, ukendeliggøre, tildække eller ved hvilket som helst Middel skjule de paa Fartøjerne og paa Sejlene og Skorstenene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

Art. XI. — Hvert Fartøjs Bogstav eller Bogstaver og Tal skal anbringes paa de Joller, Bøjer, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Fiskeredskaber der høre til Fartøjet.

Disse Bogstaver og Tal skulle være store nok til med Lethed at kunne skelnes. Ejerne af Garnene eller andre Fiskeredskaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssige.

Art. XII. — Ethvert Fartøjs Fører maa være forsynet med et officielt, af vedkommende Øvrighed i hans Land udstedt Dokument, som sætter ham i Stand til at godtgøre Fartøjets Nationalitet. Dette Dokument skal altid angive Fartøjets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt en Beskrivelse af det tilligemed dets Ejers Navn eller Navne eller Navnet paa det Selskab, der ejer det.

Art. XIII. — Det er forbudt ved hvilket som helst Middel at fordølge Fartøjets Nationalitet.

Art. XIV. — Det er forbudt ethvert Fiskerfartøj fra Solens Nedgang til dens Opgang at ankre op paa Pladser, hvor Drivnetfiskere have udsat deres Redskaber.

Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Opankringer, der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller ethvert andet Nødstilfælde.

Art. XV. — Det er forbudt Fartøjer, der ankomme til Fiskepladserne at lægge sig eller udkaste deres Garn saaledes, at de tilføje hinanden Skade eller fortrædige Fiskere, som alt have begyndt deres Gierning.

Art. XVI. — Naar ved Drivnetfiskeri Dæksfartøjer og aabne Baade samtidig be-

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

gynde at sætte Garnene ud skulle de sidstnævnte udsætte Garnene til Luvart for de andre.

Dæksfartøjerne skulle derimod sætte deres Garn i Læ af aabne Fartøjer.

Som Hovedregel gælder, at naar Dæksfartøjer sætte deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiske og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af Dæksfartøjer, der ere ifærd med at fiske, vil Ansvaret for Havarier paa Garnene paahvile dem, som sidst have begyndt at fiske, med mindre de godtgøre, at det er et Nødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i Beskadigelsen.

Art. XVII. — Det er forbudt at fastgøre eller ankre Garn eller andet Fiskeredskab paa Pladser, hvor Drivnetsfiskere allerede ere i Virksomhed.

Art. XVIII. — Det er forbudt enhver Fisker at fortøje sit Fartøj eller holde sig fast ved Garn, Bøjer, Flaad eller andre Fiskeredskaber, tilhørende en anden Fisker.

Art. XIX. — Naar Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af Fiskere, der fiske med Netredskab (Garn, Vaad) eller Langline skulle de tage de nødvendige forholdsregler for at undgaa at forulempe disse sidste. I Beskadigelses Tilfælde paahviler Ansvaret Slæbevaadsfiskerne, med mindre de godtgøre at det er sket som Nødstilfælde eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

Art. XX. — Naar Garn, der tilhøre forskellige Fiskere, indvikles i hinanden, er det forbudt at kappe dem, medmindre begge Parter samtykke deri.

Ethvert Ansvar ophører, saasnart det er godtgjort at det er umuligt paa anden Maade at faa Garnene skilte fra hinanden.

Art. XXI. — Naar et Fartøj der fisker med Line, faar sine Liner krydsede med et andet Fartøjs, er det forbudt den, som trækker dem op, at kappe dem, undtagen i Nødstilfælde, og i saafald skal den kappede Line strax igen knyttes sammen.

Art. XXII. — Udenfor Bjergningstilfælde og de i de to foregaaende Artikler ommeldte Tilfælde er det enhver Fisker forbudt under et hvilket som helst Paaskud at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner og andre Redskaber som ikke tilhøre ham.

Naar en Fisker har gennemsejlet eller paa en hvilkensomhelst anden Maade er bleven indviklet i en anden Fiskers Redskab, skal han tage alle fornødne Forholdsregler for at den Skade, som derved kan forvoldes den anden Fiskers Redskab eller Fartøj reduceres til det mindst mulige.

Art. XXIII. — Det er forbudt at anvende hvilket som helst Redskab der udelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn.

Det er ligeledes forbudt at have slige Redskaber ombord.

De Høje Kontraherende Parter forpligte sig til at tage de nødvendige Forholdsregler for at forhindre, at de bringes ombord paa Fiskerfartøjerne.

Art. XXIV. — Fiskerfartøjerne skulle iagttage de almindelige Regler angaaende Lys og Lydsignaler, samt for Styring og Sejlads, som for deres Vedkommende ere eller maatte blive vedtagne ved gensidig Overenskomst mellem de Høje Kontraherende Parter i det Øjemed at forebygge Kollisioner paa Søen.

Art. XXV. — Ethvert Fiskerfartøj, deres Joller, alle Genstande henhørende til Udrustning eller Takkelads for et Fiskerfartøj, ethvert Garn, Line, Bøje, Flaad eller et hvilket som helst Fiskeredskab, hvad enten det er forsynet med Mærke eller ej, som maatte blive fundet eller optaget i Søen, skal snarest muligt overleveres til vedkommende Øvrighed i den første Havn, hvortil det Fartøj, der har bjerget dem, vender tilbage eller søger ind.

Øvrigheden giver Underretning saavel til den Nations Konsul eller Konsularagent, hvortil det Fartøj hører, der har udført Bjergningen, som til den Nations hvortil Ejeren af de fundne Genstande hører, og tilbagelevere Genstandene til Ejerne eller deres Stedfortrædere, saasnart de tilbagefordres og Bjergernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede.

Den Godtgørelse, som Ejerne skulle betale til Bjergerne fastsættes af de administrative eller retslige Myndigheder eftersom det er paabudt i de respektive Staters Lovgivning. Det er en Selvfølge, at denne Bestemmelse ikke forandrer noget i allerede bestaaende Overenskomster om dette Forhold, og at de Høje Kontraherende Parter forbeholde sig

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

Frihed til indbyrdes ved særegne Overenskomster at fastsætte en bestemt Betaling, som skal erlægges for et fundet Garn.

Et hvilket som helst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at betragte som Vragods.

Art. XXVI. — Tilsynet med Fiskeriet udføres af Skibe henhørende til de Høje Kontraherende Parters Orlogsflaader. For Danmarks vedkommende kan dertil anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptajner, der ere forsynede med særlig Udnævnelse.

Art. XXVII. — Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøjernes og Fiskeredskabernes Mærkning og Numering o. s. v. samt Tilstedeværelsen ombord af forbudt Redskab (Artiklerne VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII og XXIII, 2 Stykke) henhører udelukkende under Tilsynet af den Nations Krydsene, hvortil Fiskerfartøjet hører. Dog skulle Cheferne for Krydserne gensidig underrette hverandre om de af den anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

Art. XXVIII. — Enhver af de Høje Kontraherende Parters Krydsere er berettiget til at forvise sig om, hvorvidt der er begaaet Brud paa andre af nærværende Konventions Regler end de i Artikel XXVII nævnte, saavel som alle Forseelser, der have Hensyn til Fiskeriet ligegyldigt iøvrigt til hvilken Nation de Fiskere henhøre som begaa Overtrædelsen.

Art. XXIX. — Naar Krydsernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet Brud paa de i nærværende Konvention foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Fartøjsfører, der er sigtet for en Overtrædelse, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis. Om denne Forevisning gøres der strax en kort Bemærkning paa det fremlagte Aktstykke. Krydsernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelse eller Ransagning ombord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Fiskerfartøj, med mindre saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Fiskeripolitiet.

Art. XXX. — Cheferne for de Høje Kontraherende Parters Krydsere have at skønne

om Betydningen af de Fakta, der falde ind under Deres Omraade, og som ere komne til deres Kundskab, og fastslaa den Skade, som de til de Høje Kontraherende Parter henhørende Fiskerfartøjer maatte have lidt, hvad Grunden dertil saa end har været.

Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parters Erklæringer som af de Tilstedeværendes Vidnesbyrd. Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggøre en saadan Forholdsregel, har Krydsernes Chef Ret til at føre det skyldige Fartøj til en Havn, der tilhører Fiskerens Nation.

Han kan endog tage en Del af Besætningen ombord til sig for at aflevere den til Fartøjets Nations Myndigheder.

Art. XXXI. — Den i forrige Artikel omhandlede Protokol redigeres i det Sprog, der tales af Krydserens Chef, og under de i hans Land brugelige Former. De Tiltalte og Vidnerne have Ret til at tilføje, eller lade tilføje i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidneforklaring som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underskrift.

Art. XXXII. — Modstand mod Befalinger af de til Fiskeripolititjeneste beordrede Krydseres Chefer, eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil, uden Hensyn til Krydserens Nationalitet være at betragte som Modstand mod Fiskerfartøjets eget Lands Øvrighed.

Art. XXXIII. — Naar den Handling, der paatales, ikke er af alvorlig Beskaffenhed, men den ikke destomindre har foraarsaget en eller anden Fisker Skade, kunne Krydsernes Chefer tilsøys bringe et Forlig i Stand mellem de Paagældende og bestemme, hvormeget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom. I saa Fald lade Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er i Stand til strax at betale, de Paagældende undertegne i to Exemplarer et Dokument, der bestemmer, hvormeget der skal erlægges i Erstatning

Det ene Exemplar af det Aktstykke forbliver ombord paa Krydseren, medens det an-

Om forhandlinger med Storbritannia vedrørende sjøterritoriet.

det leveres til den Fartøjsfører, der har Beløbet tilgode for at han i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skyldneren henhører.

Skulde der derimod ikke være at opnaa Enighed mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i Artikel XXX.

Art. XXXIV. — De i nærværende Konvention omhandlede Forseelser og Overtrædelser skulle være offentlig Paatale undergivne.

Art. XXXV. — De Høje Kontraherende Parter forpligte sig til at forelægge vedkommende lovgivende Myndigheder Forslag til de nødvendige Foranstaltninger for at sikre Udførelsen af nærværende Overenskomst og til Fastsættelse af Straf af Fængsel eller Bøder eller begge disse Straffe i Forening for dem, som maatte overtræde Bestemmelserne i Artikel VI—XXIII incl.

Art. XXXVI. — Saa ofte Fiskere fra et af de kontraherende Lande maatte gøre sig skyldig i Haandgribeligheder mod Fiskere af den anden Nationalitet eller med Villie have tilføjet dem Skade eller Tab, skulle Domstolene i det Land, hvortil de Skyldiges Fartøjer høre, være Sagens rette Værnething.

Den samme Regel er anvendelig overfor de i nærværende Konvention omhandlede Overtrædelser.

Art. XXXVII. — Ved Overtrædelser af nærværende Konventions Bestemmelser skal Retsforfølgningen og Domfældelsen finde sted

paa saa hurtig en Maade, som de gældende Love og Anordninger tillade.

Art. XXXVIII. — Nærværende Konvention skal ratificeres. Ratifikationerne skulle snarest muligt udvexles i London.

Art. XXXIX. — Nærværende Konvention skal træde i Kraft fra og med den Dag, de Høje Kontraherende Parter bestemme efter at den danske Regering har meddelt, at der for Færøernes og Islands vedkommende er tilvejebragt en Ordning, hvorved der indrømmes britiske Fiskere Ret til frit at færdes, sejle og ankre paa Øernes Sjøterritorium (jvfr. Artikel II, sidste Stykke). Konventionen forbliver i Kraft indtil Udløbet af 2 Aar efter at en af de Høje Kontraherende Parter har op sagt den.

De Høje Kontraherende Parter forbeholde sig dog Adgang til ved fælles Overenskomst at foretage enhver Ændring i Konventionen, som efter indhøstet Erfaring maatte have vist sig ønskelig forudsat at den ikke er uforenlig med de Principper, paa hvilke Konventionen hviler.

Tillægs-Artikel. — Det skal staa andre Regeringer, hvis Undersaatter drive Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island, frit for at tiltræde nærværende Konvention. Tiltrædelsen skal notificeres Regeringen i København eller Regeringen i London. Om Modtagelsen af en saadan Erklæring gives Meddelelse til den anden Regering der har undertegnet Konventionen.